

Plenarhandling

A8-0014/2018

8.2.2018

BETÄNKANDE

om möjligheter och utmaningar för biodlingssektorn i EU
(2017/2115(INI))

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

Föredragande: Norbert Erdős

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING.....	21
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET	24
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	32
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	33

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om möjligheter och utmaningar för biodlingssektorn i EU (2017/2115(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om honungsbins hälsa och utmaningarna för biodlingssektorn¹,
 - med beaktande av slutsatserna från rådet (jordbruk och fiske) (8606/11 ADD 1 REV 1) om kommissionens meddelande om honungsbins hälsa (17608/10),
 - med beaktande av den europeiska veckan för bin och pollinering – *EU Bee Week* – som har anordnats i Europaparlamentet sedan 2012,
 - med beaktande av Efsas rapport *Collecting and Sharing Data on Bee Health: Towards a European Bee Partnership* från september 2017, som omsätter det europeiska partnerskapet för bin i handling,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0014/2018), och av följande skäl:
- A. Biodlingssektorn är en integrerad del av det europeiska jordbruket med över 620 000 biodlare i EU². Biodling utövas i stor omfattning som hobby eller för egen konsumtion, men även som yrkesverksamhet.
- B. Bins ekonomiska värde omfattar pollinering och produktion av honung, vax och andra biodlingsprodukter, medan träamar, bikupor och biturism också är av stor vikt.
- C. Biodlingssektorn är oerhört viktig för EU och bidrar på ett omfattande sätt till samhället, både ekonomiskt med ca 14,2 miljarder euro per år, och miljömässigt genom att upprätthålla den ekologiska balansen och den biologiska mångfalden, eftersom 84 procent av växtarterna och 76 procent av livsmedelsproduktionen i Europa är beroende av pollinering från vildbin och tambin.
- D. Bin och andra pollinatörer tillhandahåller pollinering och säkerställer därmed reproduktion av många odlade och vilda växter, vilket säkerställer livsmedelsproduktionen och livsmedelstryggheten, och bevarar den biologiska mångfalden i Europa och i världen utan kostnad. Pollinering värdesätts inte tillräckligt i EU och tas ofta för given, medan man till exempel i Förenta staterna spenderar totalt två miljarder euro per år på artificiell pollinering. Europa är hemvist för ca tio procent av den globala bimångfalden. Enligt Frankrikes jordbruksforskningsinstitut skulle dödligheten bland bin kosta 150 miljarder euro på global nivå, dvs. tio procent av

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0493.

² https://ec.europa.eu/agriculture/honey_sv

marknadsvärdet för livsmedel, vilket visar hur viktigt det är att skydda pollinerande insekter.

- E. Den senaste forskningen från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) visar att en ökad täthet och större variation av pollinerande insekter har direkta effekter på skördeavkastningen och därmed kan hjälpa småskaliga jordbrukare att öka produktiviteten med i genomsnitt 24 procent totalt.
- F. Inte alla länder har ett system för registrering av biodlare och bikupor som möjliggör en övervakning av utvecklingen i sektorn och på marknaden och av bihälsan.
- G. År 2004 garanterade kommissionen 32 miljoner euro per år till nationella biodlingsprogram enbart för biodling, och 2016 hade detta ökats till 36 miljoner, men det är fortfarande långtifrån tillräckligt (det motsvarar enbart 0,0003 procent av den gemensamma jordbrukspolitikens budget).
- H. Mellan 2004 och 2016 ökade antalet honungsbisamhällen med 47,8 procent i och med att nya medlemsstater anslöt sig, men finansieringen från EU ökade med enbart tolv procent, vilket innebär att de tillgängliga EU-medlen inte är tillräckliga för att upprätthålla bipopulationen och på lämpligt sätt hjälpa biodlarna att förnya sina bisamhällen efter populationsförluster i medlemsstater med hög dödlighet.
- I. Trots denna statistiska ökning har många yrkesverksamma biodlare upphört med sin verksamhet, och i vissa medlemsstater har antalet bisamhällen minskat med så mycket som 50 procent eller mer¹ på grund av konsekvenserna av klimatförändringarna (t.ex. vårfrost, torka, bränder), vissa kemiska verksamma ämnen och störningar på EU:s inre marknad för honung. Många fall av vinterförluster och störningar fortsätter att registreras.
- J. De nationella program för biodlingssektorn som medfinansieras av EU har en generellt positiv inverkan. Det är mer sannolikt att det är det nationella genomförandet som ibland skapar bristande förtroende från sektorn och därför minskar utnyttjandet.
- K. Biodlingssektorn lider av ett särskilt allvarligt demografiskt och åldersrelaterat problem i och med att endast en liten procentandel av biodlarna är yngre än 50 år, vilket innebär en risk för sektorns framtid. Biodling utgör en möjlig källa till arbetstillfällen och integration för unga människor på landsbygden, eftersom tillgången på mark är begränsad i många av Europas regioner.
- L. God teoretisk kunskap i kombination med praktisk utbildning kan bidra till en bättre förståelse av de utmaningar som bisamhällena står inför och åtgärder för att ta itu med dem, och har därför stor betydelse. Biodlare bör bedriva verksamhet på ett ansvarstagande och professionellt sätt och i nära samarbete med jordbrukare för att hantera sådana framtida utmaningar som klimatförändringar, naturkatastrofer, minskade möjligheter för bina att samla in pollen och nektar, attacker av vilda djur och flyttfågelarter i vissa regioner (bikupor är väldigt utsatta för rovdjursangrepp eftersom biodling ofta sker utomhus), samt tunga administrativa bördor i vissa medlemsstater.

¹ Detta leder till minskad produktivitet eftersom biodlare måste öka bibeståndet för att kunna producera samma mängd honung.

- M. I de nationella biodlingsprogram som medfinansieras av EU får deltagarna tillfälle att bedriva forsknings- och utvecklingsprojekt. Framgångsrika projekt kan bidra kraftigt till att stärka sektorn och dess kapacitet att bättre klara av naturkriser och marknadskriser. Kunskapsöverföring och utbyte av god och innovativ praxis ger mervärde till den europeiska biodlingssektorn, särskilt om det kompletteras av ett särskilt program som t.ex. det aktuella Erasmus för biodlare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare.
- N. Det ”nomadiserande” jordbruket har flera positiva aspekter men även några problematiska, framför allt när det gäller regelefterlevnaden för att förhindra att risksituationer uppstår. Därför krävs noggrannare övervakning.
- O. Den ökande dödligheten bland honungsbin och vilda pollinatörer som för närvarande observeras i Europa är oroande på grund av dess negativa effekter på jordbruket, den biologiska mångfalden och ekosystemen. Det finns många stressfaktorer som orsakar ökad dödlighet bland bin, och dessa varierar beroende på det geografiska området, lokala särdrag och klimatförhållanden. Dessa faktorer omfattar de allvarliga konsekvenserna av sådana invasiva främmande arter som *Varroa destructor*, den lilla kupskalbaggen (*Aethina tumida*), sammetsgetingen (*Vespa velutina*) och amerikansk yngelröta, samt av sådana djurpatogener som noseματος hos bin, effekterna av vissa verksamma ämnen i växtskyddsprodukter och andra biocider, klimatförändringar, miljöförstöring, förstörelse av livsmiljöer och det gradvisa försvinnandet av blomväxter. Bin är beroende av jordbruksmark där ytorna och mångfalden av grödor är deras främsta källa till föda, och det vore därför användbart för både biodlare och jordbrukare att inrätta en viss typ av arealer med ekologiskt fokus som kallas ”biodlingsområden”, som därefter skulle kunna användas i stor utsträckning i alla medlemsstater, i synnerhet under den period då få växter blommar.
- P. Biodlare står ofta handfallna inför sjukdomar och parasiter som påverkar bin, eftersom de saknar information, utbildning och effektiva medel för att motverka dem, t.ex. tillgång till läkemedel för behandling av bin. Biodlare erhåller stöd för skyddsåtgärder mot *Varroa destructor*, även om dessa åtgärder ännu inte är helt framgångsrika eftersom satsningar på forskning och utveckling fortsätter att vara otillräckliga vad gäller behandlingar mot parasiter, effekter av bins föda och kontakt med kemiska produkter.
- Q. Biodlares skyldighet att rapportera sjukdomar och parasiter leder till att bikupor systematiskt förstörs, vilket skulle kunna leda till att de väljer att inte rapportera dem. De läkemedel som finns tillgängliga på marknaden för att behandla bisjukdomar är begränsade och motsvarar inte det ökade behovet av effektiva veterinärmedicinska produkter. Åtskilliga naturliga ämnen har testats för att bekämpa varroasjuka, och tre av dessa utgör numera grunden för organiska behandlingar, nämligen myrsyra, oxalsyra och tymol.
- R. Jordbruk som baseras på monokultur och använder grödor och hybrid sorter med lägre nektar- och pollenmängd och kortare blomningstid minskar avsevärt både den biologiska mångfalden och omfattningen av de områden där bina kan samla in pollen och nektar. Brittiska forskare har nyligen dragit slutsatsen att lokala och regionala biraser överlever bättre i ett visst område än raser av honungsbin från andra områden

som placerats där¹. Den europeiska biodlingssektorns långsiktiga hälsa och hållbarhet bygger på att man säkerställer långsiktig hälsa och uthållighet hos lokala honungsbiekotypen, med tanke på deras mångfald och förmåga att anpassa sig till lokala miljöer.

- S. Varningar för att antalet pollinatörer minskar kommer från både den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster, i rapporten som antogs den 26 februari 2016, och Internationella naturvårdsunionen (IUCN), i den världsomspännande samlade bedömningen avseende systemiska insektsmedel. Bin är en viktig indikator på miljökvaliteten.
- T. Biodlare, jordbrukare, miljöaktivister och medborgare förväntar sig åtgärder som grundar sig på tydlig vetenskaplig enighet kring alla orsaker till dödlighet bland bin, inbegripet effekterna av verksamma ämnen i bekämpningsmedel (t.ex. vissa neonikotinoider och vissa andra systemiska insektsmedel), som Efsa har konstaterat.
- U. De olika forskningsresultaten kan till viss del förklaras med att olika analysmetoder och forskningsprotokoll använts. Bristen på samordning inom forskningen om pollinatörer på EU-nivå och på tillgängliga och harmoniserade uppgifter mellan intressenter leder till en spridning av avvikande eller motstridiga studier.
- V. Dialogen och samarbetet mellan samtliga berörda parter (biodlare, jordbrukare, forskare, icke-statliga organisationer, lokala myndigheter, växtskyddsindustrin, den privata sektorn, veterinärer och allmänheten) behöver bibehållas och fördjupas så att forskningen kan samordnas och alla relevanta insamlade uppgifter utbytas i rätt tid.
- W. Det finns en allmän efterfrågan på dels en gemensam och harmoniserad databas över bland annat typer av grödor och jordbruksmetoder, förekomst av skadliga arter och sjukdomar, klimat- och väderförhållanden, landskap och infrastruktur, bisamhällestäthet och binas dödlighet per region, dels relevanta digitala verktyg och teknik som inte skadar bin, och medier enligt initiativet för det europeiska partnerskapet för bin som antogs i juni 2017. Resultatet av Efsas omfattande vetenskapliga undersökning, som redan försenats med över ett år, krävs för att beslut ska kunna fattas på grundval av den senaste forskningen. Tydliga resultat avseende alla indikatorer på bihälsa krävs så snart som möjligt för att dödligheten bland bin ska kunna stoppas och minskas, i synnerhet från fälttester. Biodlare, jordbrukare och medborgare förväntar sig att kommissionen, tillsammans med behöriga EU-byråer och experter från medlemsstaterna, noga övervakar Efsas riktlinjer för att bedöma hur växtskyddsprodukter påverkar bin, och förväntar sig att medlemsstaterna vederbörligen genomför dem.
- X. Honungsproduktionen påverkas även av väderförhållandena, eftersom varmt och fuktigt väder gynnar honungsproduktionen medan kallt och vått väder hämmar den. Höst- och vinterförluster bidrar till att bisamhället tunnas ut och till en minskad honungsproduktion, med 50 procent i vissa medlemsstater och till och med 100 procent i vissa regioner.
- Y. Honungsbipopulationens varierande storlek i olika jordbruksområden bör uppmärksammas, med tanke på att den växer i vissa honungsproducerande länder och

¹ *Honey bee genotypes and the environment* i *Journal of Agricultural Research* 53(2), s. 183 (2014).

minskar i andra.

- Z. Den ökade dödligheten bland bin har tvingat biodlarna att mer regelbundet köpa nya bisamhällen, vilket leder till ökade produktionskostnader. Kostnaden för ett bisamhälle har minst fyrdubblats sedan 2002. Ersättning av ett bisamhälle kan ofta leda till en produktionsminskning på kort och medellång sikt, eftersom nya samhällen är mindre produktiva när de just har etablerats. Biodlare använder aldrig så många bisamhällen i sin honungsproduktion som statistiken visar, eftersom de återuppbygger det ursprungliga antalet samhällen under årets lopp, på bekostnad av produktionskvantiteterna eftersom återinsättning av förlorade samhällen också kräver honung.
- AA. Den mängd honung som produceras och exporteras i vissa tredjeländer har fördubblats under de senaste 15 åren. EU är till knappt 60 procent självförsörjande på honung – en siffra som inte ökar – samtidigt som antalet bikupor i EU nästan har fördubblats mellan 2003 och 2016 och antalet biodlare har ökat från omkring 470 000 till 620 000 under samma period. De tre största honungsproducenterna i Europa 2016 var Rumänien, Spanien och Ungern, följda av Tyskland, Italien och Grekland.
- AB. EU importerar varje år omkring 40 procent av sin honung. År 2015 var den importerade honungen omkring 2,3 gånger billigare än den honung som producerades i EU. EU importerar ca 200 000 ton honung varje år, främst från Kina, Ukraina, Argentina och Mexiko, vilket skapar en stor konkurrenssnackdel för Europas biodlare jämfört med producenter från tredjeländer, och förhindrar en högre grad av självförsörjning. Importerad honung uppfyller ofta inte de krav som tillämpas för biodlare i EU.
- AC. Konsumenterna tror ofta att de äter honung från EU, men en del av denna honung är i själva verket en blandning av honung från EU och tredjeländer samtidigt som en stor del av den importerade honungen är förfalskad.
- AD. Sedan 2002 har mängden honung från världens viktigaste honungsproducerande regioner stagnerat eller minskat på grund av binas dåliga hälsa, medan mängden honung som produceras i Kina har fördubblats (till omkring 450 000 ton per år från 2012), vilket är mer än den sammanlagda honungsproduktionen i EU, Argentina, Mexiko, Förenta staterna och Kanada.
- AE. Mer än hälften av den honung som importerades till EU 2015 kom från Kina – ungefär 100 000 ton, dubbelt så mycket som 2002 – trots att antalet bisamhällen har minskat i andra delar av världen. Enligt sammanslutningar av biodlare och yrkesverksamma biodlare kan en stor andel av den honung som importeras från Kina vara förfalskad med främmande sockerarter från sockerrör eller majs. Inte alla medlemsstater har möjlighet att utföra analyser för att upptäcka oriktigheter med importerad honung vid EU:s yttre gränskontrollstationer.
- AF. Honung är den tredje mest förfalskade produkten i världen. Förfalskningar är till stort förfång för Europas biodlare och utsätter konsumenterna för allvarliga hälsorisker.
- AG. Enligt experter löstes kloramfenikolproblemet 2002 genom att företag som exporterade honung från Kina använde hartsfilter, inte genom att de följde bestämmelserna.

- AH. Vid sitt sammanträde i december 2015 diskuterade rådet (jordbruk och fiske) kvalitetsfrågor rörande honungsimport och den europeiska biodlingssektorns konkurrenskraft. Som uppföljning av detta begärde kommissionen en centraliserad kontroll av honung.
- AI. Honungsproverna i medlemsstaterna kontrollerades av det gemensamma forskningscentrumet, som bland annat konstaterade att 20 procent av de prover som togs vid EU:s yttre gränser och i importörernas lokaler inte uppfyllde kraven för sammansättning och/eller produktionsförfaranden för honung, såsom dessa fastställs i honungsdirektivet (2001/110/EG), samt att 14 procent av proverna innehöll tillsatt socker. Trots detta fortsätter utblandad och förfalskad honung att föras in i Europa.
- AJ. Enligt Codex Alimentarius, som används i EU, är honung en naturprodukt som inget ämne får tillsättas till eller extraheras från och som inte får torkas utanför bikupan.
- AK. Obalansen på den europeiska honungsmarknaden på grund av den mycket omfattande importen av förfalskad, billig honung har minskat uppköpspriset för honung i EU:s huvudsakliga produktionsländer (Rumänien, Spanien, Ungern, Bulgarien, Portugal, Frankrike, Italien, Grekland och Kroatien) med hälften mellan 2014 och 2016, och detta fortsätter att försätta Europas biodlare i ett svårt och skadligt läge.
- AL. I skäl 6 i ändringsdirektivet anges att när honung har sitt ursprung i mer än en medlemsstat eller mer än ett tredjeland så får den obligatoriska uppgiften om ursprungsland enligt direktiv 2001/110/EG ersättas med ett av följande: ”blandning av EU-honung”, ”blandning av icke-EU-honung” och ”blandning av EU- och icke-EU-honung”. Den sistnämnda beteckningen är inte tillräckligt informativ för konsumenten.
- AM. Många honungsförpackare och honungshandlare utnyttjar nu detta sätt att ange ursprunget för att dölja det verkliga ursprungslandet och även andelen honung från de olika berörda länderna, eftersom köparna blir mer kunniga och är misstänksamma mot livsmedel från vissa länder. Många stora honungsproducerande länder som t.ex. Förenta staterna, Kanada, Argentina och Mexiko har mycket strängare krav på honungsmärkning än EU:s förenklade regler, och erbjuder därför mycket bättre garantier än EU vad gäller tillhandahållande av nödvändig konsumentinformation.
- AN. De aktuella reglerna beaktar inte bedrägliga metoder som påverkar bearbetade produkter såsom kex, frukostflingor, konfekt etc. Märkningen ”honung” kan vilseleda konsumenterna med avseende på produktens verkliga innehåll, eftersom den ofta används när mycket mindre än 50 procent av sockerinnehållet i produkten härrör från honung.
- AO. Initiativet för en europeisk honungsfrukost från 2014 var en stor framgång, och detta utmärkta initiativ är öppet för alla medlemsstater i syfte att bidra till att barn lär sig att äta nyttig mat som honung och främja biodlingssektorn. Vid rådets (jordbruk och fiske) möte den 11 maj 2015 tog Slovenien initiativ till ett förslag om att FN officiellt ska erkänna den 20 maj som Världsbidagen, en idé som fick brett stöd av alla medlemsstater och stöddes av FAO vid dess Romkonferens i juli 2017. Där enades man om att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt biodlingssektorn när det gäller jordbruk, växtskydd och hållbart jordbruk, eftersom bin har stor inverkan på den ekologiska balansen i världen.

- AP. EU:s program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölksprogram utgör ett viktigt verktyg för att återanknyta barn till jordbruket och mångfalden i EU:s jordbruksprodukter, i synnerhet de produkter som produceras i deras egen region. Utöver att främja färsk frukt och färska grönsaker och mjölkdrinkande finns i dessa program möjlighet för medlemsstaterna att inkludera andra lokala, regionala eller nationella specialiteter såsom honung.
- AQ. Även om det innebär en extra administrativ och ekonomisk börda att involvera lokala producenter i EU:s ”program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölksprogram” skulle de potentiella fördelarna med att höja medvetenheten om honungens näringsmässiga fördelar, biodlingens betydelse, uppmuntran till ökad konsumtion och ett smidigt deltagande av i huvudsak lokala biodlare kunna gynna sektorn och honungskedjan överlag. De lokala producenterna har svårt att delta i EU:s skolprogram på grund av en restriktiv tillämpning av lagstiftningen på den direkta leveransen av små mängder honung i vissa medlemsstater. Lokal produktion och konsumtion av närproducerat måste främjas.
- AR. Den årliga honungskonsumtionen varierar kraftigt mellan medlemsstaterna: Medan medlemsstaterna i Västeuropa har en genomsnittlig konsumtion på 2,5–2,7 kg per person är siffran för de länder som anslöt sig till EU 2004 och framåt så låg som 0,7 kg i vissa fall. De europeiska kvalitetssystemen och i synnerhet systemen med geografisk beteckning har stor betydelse för bevarandet och skapandet av arbetstillfällen. Över 30 geografiska beteckningar för honung har registrerats hittills. Beteckningarna ”europeisk” och ”tillverkad i EU” förknippas ofta med produkter med högt värde.
- AS. Honung har positiva fysiologiska effekter, särskilt när det gäller hälsan, som kommer sig av dess antiseptiska, antiinflammatoriska och läkande egenskaper, vilka skulle kunna lyftas fram ytterligare i den framtida jordbrukspolitiken.
- AT. Åtskilliga exempel på självorganisation och direktförsäljning från biodlaren visar att försäljning av honung, i synnerhet ekologiskt producerad honung, och andra biodlingsprodukter med korta leveranskedjor och på marknader med närproducerade varor är mycket framgångsrik.
- AU. Biodling i städerna har blivit mer populärt på senare år och kan öka medvetenheten hos en bredare allmänhet, däribland barn, om naturen och fördelarna med biodling. Allmänhetens och/eller lokala och regionala myndigheters plantering av blommande växter i trädgårdar och stadsområden bidrar också till att skapa fler födokällor för pollinatörer.
- AV. Andra biodlingsprodukter, som t.ex. pollen, propolis, bivax, bigift och drottninggelé, bidrar också betydligt till medborgarnas välmående, används som högkvalitativa livsmedel och efterfrågas som en del av en naturlig livsstil. De spelar även en viktig roll i hälsovårdsindustrin och kosmetikaindustrin och kan därigenom ytterligare förbättra biodlarnas ekonomiska situation. Dessa produkter definieras emellertid inte i honungsdirektivet (2001/110/EG), och detta utelämnande gör det svårare att genomföra en effektiv sektorspolitik och hindrar kvalitetsfrämjande strategier och bekämpning av bedrägeri och förfälskning. Alla medlemsstater kan besluta att förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer på sitt territorium i syfte att skydda europeiska konsumenter från honung som är kontaminerad med genmodifierat pollen.

AW. Stora mängder honung importeras till EU och i många fall orsakar detta svåra störningar och rentav kriser på EU:s marknad för honung, vilket bidrar till att försvaga den europeiska biodlingssektorn. Biodlingssektorn förtjänar att prioriteras i EU vid förhandlingarna om frihandelsavtal, och honung och andra biprodukter bör klassificeras som ”känsliga produkter”.

Biodlingens betydelse

1. Europaparlamentet understryker att honungsbin, tillsammans med vildbin och andra pollinatörer, utför grundläggande ekosystem- och jordbrukstjänster genom att pollinera blommor, däribland grödor, utan vilka det europeiska jordbruket och i synnerhet odlingen av entomofila växter (växter som pollineras av insekter) inte skulle existera. Parlamentet understryker i detta avseende att den gemensamma jordbrukspolitiken måste vara inriktad på hållbar utveckling och förstärkning av den biologiska mångfalden, vilket är bättre, inte enbart för bins fortsatta existens och återinsättning, utan även för skördeavkastningen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att biodlingen ges en framträdande plats i kommande jordbrukspolitiska förslag när det gäller stöd och förenkling, forskning och innovation samt utbildningsprogram för biodling.
3. Europaparlamentet understryker att EU visserligen kan vidta ytterligare åtgärder för biodlare och bin, men att det är viktigt att lyfta fram den nuvarande gemensamma jordbrukspolitikens bidrag i form av stödet till biodlingen och även en potentiell förbättring av miljön och den biologiska mångfalden med hjälp av olika verktyg, såsom åtgärder för diversifiering av grödor, områden med ekologiskt fokus, Natura 2000, ekologiskt jordbruk, andra jordbruksrelaterade miljöåtgärder som bidrar till att upprätta bisamhällen, klimatskyddsåtgärder och det europeiska innovationspartnerskapet.

EU:s stöd till biodlare

4. Europaparlamentet understryker att beviljandet av medel för biodling för livsmedelsproduktion och terapeutiska ändamål måste struktureras på ett mer riktat och ändamålsenligt sätt, och ökas på lämpligt sätt i en framtida jordbrukspolitik (förväntas från och med 2021).
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja EU:s biodlingssektor genom starka politiska verktyg och lämpliga finansieringsåtgärder som står i proportion till det aktuella bibeståndet. Parlamentet föreslår därför en ökning med 50 procent i EU:s budgetpost som öronmärkts för nationella biodlingsprogram, vilket återspeglar det aktuella bibeståndet i EU och sektorns övergripande betydelse. Parlamentet uppmanar bestämt alla medlemsstater att i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) nr 1308/2013 om en samlad marknadsordning utarbeta ett nationellt program för sin biodlingssektor.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att grundligt överväga inkluderingen av ett nytt stödssystem för biodlare i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 i syfte att ge tillräcklig vikt åt bins miljöfunktion som pollinerande insekter. Parlamentet understryker i detta avseende att mikroföretags samt små och medelstora företags särskilda behov, inbegripet de som bedriver sin verksamhet i de yttersta randområdena

och i bergsområden och på öar, måste beaktas. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att utreda ytterligare åtgärder, såsom stöd till inköp av mellanväggar.

7. Europaparlamentet uppmanar biodlarna att inleda en aktiv dialog med de behöriga myndigheterna för att mer ändamålsenligt tillämpa de nationella biodlingsprogrammen i syfte att förbättra dem och korrigera eventuella problem.

Riskhantering

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om ett program för riskhantering inom biodlingssektorn skulle vara genomförbart, inom ramen för de nationella biodlingsprogrammen, för att kompensera professionella biodlares produktionsförluster. Parlamentet föreslår därför ett bidrag som beräknas i enlighet med de berörda verksamheternas genomsnittliga omsättning. Parlamentet understryker att försäkringsbolag i flera medlemsstater vägrar att försäkra bisamhällen, och att biodlare har svårt att få tillgång till riskhanteringsverktygen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att underlätta biodlarnas tillgång till riskhanteringsverktyg.

Nationella biodlingsprogram som medfinansieras av EU

9. Europaparlamentet betonar behovet av lämplig utbildning i biodling, och uppmanar medlemsstaterna att inkludera detta som en förutsättning i de nationella programmen. Parlamentet anser att utgifter för inköp av biodlingsutrustning, där dessa är stödberättigande och medfinansierade inom ramen för de enskilda nationella biodlingsprogrammen, bör godtas under hela den treåriga programperioden och inte bara under det år då utgifterna betalades.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga införandet av ersättningssystem i sina nationella biodlingsprogram för dödlighet inom bisamhällen till följd av naturkatastrofer, sjukdomar och rovdjursangrepp.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ändring av programåret för de nationella biodlingsprogrammen, så att programårets slut skjuts upp till den 30 oktober. Enligt den gällande förordningen avslutas programåret nämligen den 31 juli, och detta datum infaller i vissa medlemsstater mitt under biodlarnas högsäsong, vilket gör det till en olämplig tidpunkt.
12. Europaparlamentet påpekar att brunbjörnens och andra rovdjurs utbredning i vissa regioner i Europa medför nya utmaningar för biodlarna avseende deras personliga säkerhet och ekonomiska verksamhet, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder, i synnerhet genom ersättning för de skador som uppstår.

Forskning och utbildning

13. Europaparlamentet föreslår att forskningsområden och forskningsresultat som avser biodling i likhet med projektkonsortiet Apitherapy – i synnerhet när de finansieras av EU – ska breddas och delas mellan medlemsstaterna för att undvika dubbelarbete. Parlamentet efterlyser i detta avseende en gemensam digital databas som är

harmoniserad på EU-nivå för utbyte av information mellan biodlare, forskare och alla berörda parter. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att främja och stärka europeiska forskningsprojekt på biodlingsområdet, såsom Efsas forskningsprogram inom ramen för projektet *Collecting and Sharing Data on Bee Health: towards a European Bee Partnership*. Parlamentet anser att ökade privata och offentliga investeringar i tekniska och vetenskapliga sakkunskaper är avgörande och bör uppmuntras på nationell nivå och på EU-nivå, i synnerhet rörande genetiska och veterinärmedicinska aspekter och utveckling av innovativa biläkemedel. Parlamentet stöder verksamheten vid EU:s referensinstitut och referenslaboratorier, som resulterar i förbättrad samordning av forskningen, bland annat i syfte att ytterligare utreda orsakerna till dödlighet bland bin.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa lämpliga program för grundläggande utbildning och yrkesutbildning för biodlare. Parlamentet betonar att läromedlen, utöver de jordbruksrelaterade och andra ekonomiska aspekterna av biodling, bör innehålla kunskaper med anknytning till pollinering och andra miljövänliga metoder, som t.ex. upprätthållande av den ekologiska balansen och bevarande av den biologiska mångfalden, och förbättring av överlevnadsvillkoren för pollinatörer i uppodlade landskap. Parlamentet anser att särskilda utbildningsmoduler om dessa frågor också bör tas fram i samarbete med biodlare för jordbruksproducenter som arbetar med att odla marken. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja ökat samarbete och utbyte av kunskap och information, inbegripet avancerade och ömsesidiga system för tidig varning mellan jordbrukare och biodlare, skogsvaktare, forskare och veterinärer avseende besprutningsperioder och annan användning av insektsbekämpningsmedel, förebyggande och bekämpning av sjukdomar, teknik som är ofarlig för bin, och växtskyddsmetoder som minimerar dödligheten bland pollinatörer.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta rekommendationer för att stödja olika nationella högkvalitativa program för grundläggande utbildning och yrkesutbildning inom biodling i EU. Parlamentet efterlyser program som får ungdomar att välja biodlaryrket, med tanke på det trängande behovet av ett generationsskifte i sektorn. Parlamentet anser att det är nödvändigt att ytterligare utveckla potentialen inom biodlingssektorn på sätt som är anpassade till alla biodlares behov. Parlamentet uppmanar även kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna och sektorn ta fram regler för god biodlingspraxis som understöds av tillgång till högkvalitativ utbildning på medlemsstatsnivå. Parlamentet uppmanar, med avseende på yrkesutbildning, universitetens fakulteter för veterinärmedicin att förstärka områdena veterinärmedicinsk tillsyn och veterinärmedicinskt deltagande. Parlamentet anser att program som Horisont 2020 och Erasmus+ bör främja forskning och utbildning i apiterapi.

Bihälsa och miljöaspekter

16. Europaparlamentet upprepar sin oro över att den ökade dödligheten bland och minskningen av honungsbin och vilda pollinatörer, inbegripet vildbin, i Europa kommer att få långtgående negativa effekter på jordbruket, livsmedelsproduktionen och livsmedelstryggheten, den biologiska mångfalden, miljöhållbarheten och ekosystemen.

17. Europaparlamentet understryker att EU och dess medlemsstater omedelbart måste vidta de åtgärder som krävs för att genomföra en storskalig och långsiktig strategi för bihälsa och återinsättning i syfte att bevara det just nu nedåtgående beståndet av vildbin i EU, även via jordbruksrelaterade miljöåtgärder till stöd för upprättandet av bisamhällen.
18. Europaparlamentet betonar vikten av biologisk mångfald för bins hälsa och välbefinnande, då den ger dem möjlighet att samla in pollen och nektar och tillhandahåller naturliga och kulturformade livsmiljöer såväl som omfattande permanenta betesmarker. Parlamentet uppmärksammar det pågående gradvisa försvinnandet av värdefulla bifoderväxter – såsom blåklint, vicker, tistel och vitklöver – till följd av olämplig användning av växtskyddsprodukter och minskat bete på ängsmarker till förmån för slätter. Parlamentet framhåller att detta resulterar i pollenbrist, och därmed undernäring för bin, vilket bidrar till ett försämrat hälsotillstånd hos bin och ökad mottaglighet för patogener och parasiter. Parlamentet betonar behovet av att skydda vilda blommor och insektsvänliga arter i hela Europa. Parlamentet påminner om att ”biodlingsområden” med en viktningsfaktor på 1,5 är en viss typ av areal med ekologiskt fokus inom ramen för miljöanpassningen av den gemensamma jordbrukspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen, förädlare av utsäde och jordbrukare att främja kvalitetssystem för växtförädling med hög och bevisad honungs- eller pollenbärande förmåga i urvalskriterierna, och att prioritera en maximal biologisk mångfald hos lokalt anpassade och lokalt hämtade arter och sorter.
19. Europaparlamentet framhåller behovet av lämpliga ekonomiska incitament för ekologiska biodlare, med tanke på de ytterligare krav som de måste uppfylla och miljöns växande inverkan.
20. Europaparlamentet understryker behovet av att bevara det ovanliga genetiska arv, den mångfald och den anpassningsförmåga som finns hos lokala, endemiska honungsbipopulationer, som alla under många generationer har anpassats efter särdragen i deras lokala miljö, och påminner om att denna mångfald är viktig i kampen mot invasiva arter, inbegripet parasiter och sjukdomar.
21. Europaparlamentet noterar att jordbruk som baseras på monokulturer minskar den biologiska mångfalden och utgör en risk för otillräcklig pollinering och för att biodlingsflora försvinner, och uppmanar medlemsstaterna att utveckla strategier för sådd av nektarrika växter på obrukad mark. Parlamentet betonar i detta avseende att bevarandet av abiotiska resurser, i synnerhet jord och vatten, samt en betydande mångfald av pollen och en stor variation av näring, är avgörande för skydd av bin.
22. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla de incitament som krävs för att främja lokalt utvecklade metoder i syfte att bevara honungsbiekotyper och odling i hela EU.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en inventering för att utvärdera befintliga och framväxande hälsorisker på europeisk och internationell nivå, i syfte att upprätta en handlingsplan för att bekämpa dödligheten hos bin.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta genomföra pilotprojekten om bin och andra pollinatörer som indikatorer på hälsa i miljö och habitat, då dessa kan visa sig användbara i utformningen av framtida politik.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att stödet till jordbruket från den gemensamma jordbrukspolitikens olika budgetposter beaktar metoder som gynnar bin, exempelvis inrättande av områden med ekologiskt fokus och odling av vilda blommor som är viktiga för bin på mark i träda.
26. Europaparlamentet betonar att man måste tillämpa försiktighetsprincipen för att skydda pollinerande insekter i allmänhet, såväl tama som vilda.
27. Europaparlamentet noterar att ett friskt bi bättre klarar parasitangrepp, sjukdomar och rovdjursangrepp. Parlamentet inser att några invasiva främmande arter som t.ex. *Varroa destructor*, den lilla kupskalbaggen (*Aethina tumida*), sammetsgetingen (en art som är extremt aggressiv mot andra insekter) och amerikansk yngelröta samt vissa patogener som t.ex. noseματος hos bin är stora orsaker till dödlighet hos bin och orsakar allvarlig ekonomisk skada för biodlare. Parlamentet uttrycker på nytt sitt stöd för det pilotprojekt om uppfödning- och urvalsprogrammet för forskning om motståndskraft mot varroasjuka som parlamentet tagit initiativet till. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja EU-omfattande tillämpad forskning genom effektiva uppfödningprogram som tar fram biarter som är motståndskraftiga mot invasiva arter och sjukdomar och som har beteendeegenskapen varroakänslig hygien (VSH). Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utföra årliga tester av kvalstrets motstånd mot de olika verksamma ämnena som används i vissa veterinärmedicinska läkemedel, mot bakgrund av risken för att vissa invasiva främmande arter, som *Varroa destructor*, kan utveckla motståndskraft mot dessa veterinärmedicinska läkemedel. Parlamentet anser att den obligatoriska bekämpningen av varroasjuka på EU-nivå bör fortsätta.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att involvera alla relevanta läkemedelsproducenter i forskning kring läkemedel för bin, bland annat för att bekämpa *Varroa destructor* och undvika negativa bieffekter av dessa läkemedel på binas immunsystem, och att skapa en gemensam it-plattform för att utbyta de bästa lösningarna och läkemedlen med berörda parter, att förbättra tillgången till veterinärmedicinska produkter som är viktiga för biodling, att stärka veterinärernas roll i skötseln av bins hälsa och att göra alla biodlare medvetna om alla tillgängliga lösningar. Parlamentet efterlyser offentlig och privat forskning om biologiska och fysiska alternativa metoder som är ofarliga för människors och djurs hälsa, samt om användningen av naturliga ämnena och föreningar för kontroll av varroasjuka, med beaktande av de specifika fördelarna med organiska behandlingar.
29. Europaparlamentet tillstår att resultaten av vissa medlemsstaters kontroll av binas hälsosituation är viktiga och bör delas med de övriga medlemsstaterna och kommissionen.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att på alla möjliga sätt skydda lokala och regionala honungsbiarter (stammar av biarten *Apis mellifera*) mot den oönskade spridningen av naturaliserade eller invasiva främmande arter som direkt eller indirekt påverkar pollinatörer. Parlamentet stöder återinsättningen av kupor som gått förlorade på grund av invasiva främmande arter, med bin av lokala inhemska arter. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att upprätta centrum för avel och skydd av inhemska biarter. Parlamentet understryker i detta avseende vikten av att utarbeta avelsstrategier för att öka frekvensen av värdefulla egenskaper i lokala

honungsbipopulationer. Parlamentet noterar de möjligheter som ges i förordning (EU) nr 1143/2014 om invasiva främmande arter, och även potentiellt i de nyligen antagna djur- och växthälsöförordningarna (förordningarna (EU) 2016/429 respektive (EU) 2016/2031). Parlamentet uttrycker oro för att förorenat bivax som importeras från Kina ofta kan orsaka problem för binas hälsa.

31. Europaparlamentet efterlyser ett genomtänkt förfarande för att utvidga förteckningen över invasiva arter som kan leda till en minskad mångfald av betesmarker för bin i EU.

Kemikalier som är skadliga för bin

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra in tillståndet för de verksamma ämnen i bekämpningsmedel som äventyrar bins hälsa på grundval av Efsas vetenskapliga rön som baseras på fälttester, fram till dess att Efsas slutliga detaljerade konsekvensbedömning offentliggörs. Parlamentet uppmanar att alla beslutsprocesser måste bygga på vetenskapliga bedömningar och rön.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att agera i enlighet med rådande vetenskaplig samsyn och förbjuda de verksamma ämnen i bekämpningsmedel, däribland de neonicotinoider och de systemiska gifter som vetenskapligt bevisats vara farliga för bins hälsa (enligt resultaten av laboratorieanalyser och, i synnerhet, fälttester). Parlamentet efterlyser samtidigt säkra alternativa produkter och jordbruksmetoder (t.ex. olika ändamålsenliga former av användning av små mängder bekämpningsmedel vid bekämpning av skadedjur, biologisk bekämpning och integrerat växtskydd) som ersättning för de verksamma ämnen som utgör en risk för bin.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med behöriga EU-byråer och experter från medlemsstaterna noga övervaka Efsas riktlinjer för att bedöma hur växtskyddsprodukter påverkar bin, och uppmanar medlemsstaterna att genomföra dem.
35. Europaparlamentet betonar att alla produkter som innehåller ämnen som bekräftats vara skadliga för bin vid användning inom jordbruk bör märkas ”skadliga för bin”.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att omedelbart bedriva mer forskning, enligt en tydligt fastställd plan, om alla ämnen som sannolikt äventyrar bins hälsa.
37. Europaparlamentet betonar att de långsiktiga effekterna av systemiska växtskyddsmedel är underskattade. Parlamentet välkomnar att ett pilotprojekt för miljöövervakning av bekämpningsmedelsanvändning med hjälp av honungsbin nyligen antagits.
38. Europaparlamentet inser att bins motståndskraft försvagas avsevärt av samlad kemikalieexponering, vilket gör att de inte klarar stressfaktorer som våtar, brist på nektar, sjukdomar och parasiter, enligt oberoende kollegialt granskade vetenskapliga rön.
39. Europaparlamentet påminner om Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel, särskilt artikel 14, enligt vilken

alla jordbrukare är skyldiga att tillämpa de allmänna principerna om integrerat växtskydd på sina jordbruk från och med 2014, och artikel 9, om ett allmänt förbud mot flygbesprutning.

40. Europaparlamentet påpekar att EU har infört tillfälliga begränsningar av användningen av fyra bekämpningsmedel som innehåller neonikotinoider (klotianidin, tiametoxam, imidakloprid och fipronil) i syfte att minska effekten på bin.

Bekämpning av honungsförfalskning

41. Europaparlamentet förväntar sig att medlemsstaterna och kommissionen säkerställer att importerade honungsprodukter och andra biodlingsprodukter till fullo uppfyller höga EU-standarder och därigenom bekämpar både honungsproducenter i länder utanför EU som använder ohederliga metoder och förpackare och handlare i EU som medvetet blandar förfalskad, importerad honung med honung från EU.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ändamålsenliga förfaranden för laboratorieanalys, t.ex. testning med kärnmagnetisk resonans och spårning av bispecifika peptider och andra bispecifika markörer, i syfte att upptäcka fall av honungsförfalskning, och uppmanar medlemsstaterna att bestraffa förfalskarna hårdare. Parlamentet uppmanar kommissionen att låta privata internationellt erkända laboratorier, till exempel franska Eurofins eller tyska QSI, utföra de mest avancerade testerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en officiell databas över honung som kategoriserar honung av olika ursprung genom en gemensam analysmetod.
43. Europaparlamentet noterar att honungsförpackningsanläggningar som blandar och behandlar honung från flera producenter ska inkluderas i EU:s övervakning av livsmedelssäkerheten enligt förordning (EG) nr 853/2004. Parlamentet anser att detta bör utvidgas till att omfatta alla anläggningar som behandlar importerad honung. Parlamentet pekar på behovet av att undvika att skapa någon finansiell eller administrativ börda för biodlare i EU som förpackar sin egen honung.
44. Europaparlamentet betonar att de föreslagna åtgärderna skulle stärka EU:s övervakning av honungsförpackare i länder utanför EU och därmed göra det möjligt för de officiella revisorerna att ta reda på om förfalskad honung har använts och säkerställa att sådan honung avlägsnas från livsmedelskedjan.
45. Europaparlamentet anser att honung alltid bör kunna identifieras längs livsmedelskedjan och klassificeras enligt sitt vegetabiliska ursprung, oavsett om det rör sig om en inhemsk eller importerad produkt, förutom vid direkta transaktioner mellan producent och konsument. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang skärpta spårbarhetskrav för honung. Parlamentet anser att företag som importerar utländsk honung och återförsäljare ska respektera EU:s bestämmelser och endast sälja biodlingsprodukter som överensstämmer med den definition av honung som fastställts i Codex Alimentarius.
46. Europaparlamentet begär att kommissionen ändrar honungsdirektivet (2001/110/EG) i syfte att tillhandahålla tydliga definitioner och fastställa de viktigaste särdragen hos alla biodlingsprodukter som t.ex. sorthonung och blandhonung, propolis, bidrottninggelé,

bivax, bipollenklumpar, bibröd och bigift, i enlighet med vad som redan efterlyses i texter som parlamentet har antagit.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att grundligt granska hur EU:s marknad för foder, fodertillskott och läkemedel för bin fungerar, och att vidta nödvändiga åtgärder för att effektivisera marknaden och förhindra förfälskningar av och illegal handel med dessa produkter.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa NAL-protokoll (*No Action Level*), referensvärden för åtgärder eller gränsvärden för högsta tillåtna resthalter (MRL-värden) i honung och andra biodlingsprodukter, för att omfatta ämnen som inte får godkännas för EU:s biodlingssektor, och att harmonisera veterinära gränskontroller och kontroller av den inre marknaden, eftersom import av honung av låg kvalitet, honungsförfälskningar och ersättningsprodukter snedvrider marknaden och utövar ett ständigt tryck på priserna och i slutändan på produktkvaliteten på den inre marknaden, och eftersom lika villkor måste garanteras för produkter och producenter från såväl EU som tredjeländer.
49. Europaparlamentet är medvetet om den praktiska betydelsen av att ha ett system för tidig varning för livsmedel och foder och uppmanar därför kommissionen att alltid placera fall av honung som uppenbarligen är förfälskad på RASFF-förteckningen (system för snabb varning för livsmedel och foder).
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbjuda distribution av hartsfiltrerad honung snarast möjligt eftersom sådan honung inte innehåller något som helst av biologiskt värde.
51. Europaparlamentet efterlyser kontinuerliga kontroller av kvaliteten på honung som importeras från sådana tredjeländer vars lagstiftning tillåter behandling av bisamhällen med antibiotika.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta tillverkningsstandarder för vaxmellanväggar, som bör ange tillåtna halter av paraffin, yngelrötesporer respektive akaricidrester och innehålla en bestämmelse om att akaricidresthalten i vax som ska användas för vaxmellanväggar inte får vara sådan att akaricidrester skulle kunna överföras till honungen.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant kontrollera den storskaliga importen av honung från Kina i enlighet med förordning (EG) nr 1036/2016 och i synnerhet undersöka verksamheten hos företag som exporterar honung från Kina och bedöma honungens kvalitet, andel och prisnivå på honungsmarknaden i EU.
54. Europaparlamentet anser att inköpspris på honung som ligger under de verkliga produktionskostnaderna i EU och den dåliga kvaliteten på ”tillverkad” (snarare än producerad) importerad honung bör klargöra för kommissionen att det är dags att undersöka vissa kinesiska exportörers metoder för att eventuellt inleda antidumpningsförfaranden, mot bakgrund av den stora mängd honung som importeras från Kina, en trend som har ökat under de senaste 15 åren.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kräva officiell provtagning och testning av honungspartier från länder utanför EU vid EU:s yttre gränser, i enlighet med förordning (EU) 2017/625 (tidigare förordning (EG) nr 882/2004).
56. Europaparlamentet noterar att det i direktiv 2014/63/EU föreskrivs att landet där honungen har skördats ska anges på etiketten om honungen härrör från en enda medlemsstat eller ett tredjeland. Parlamentet medger dock att ytterligare åtgärder krävs för att bekämpa bedrägerier när det gäller biodlingsprodukter och för att ta itu med illojal konkurrens från förfalskad honung.
57. Europaparlamentet påminner kommissionen om att konsumenterna har rätt att veta ursprungsplatsen för alla livsmedel. Parlamentet anser dock att sådan märkning som ”blandning av EU-honung”, ”blandning av icke-EU-honung” och särskilt ”blandning av EU-honung och icke-EU-honung” helt döljer honungens ursprung för konsumenten och därmed inte följer principerna i EU:s konsumentskyddslagstiftning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att säkerställa korrekt och obligatorisk märkning av honung och biodlingsprodukter, samt ökad harmonisering för honungsproduktion i enlighet med lagstiftningen om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter, i syfte att förhindra att konsumenterna vilseleds och för att underlätta upptäckt av bedrägeri. Parlamentet är medvetet om hur framgångsrik direktförsäljning av honung är, vilket undanröjer en del av problemet rörande ursprungsmärkning.
58. Europaparlamentet begär att beskrivningen ”blandning av EU-honung och icke-EU-honung” på etiketterna ersätts med en uppgift om exakt vilket eller vilka länder honungen i slutprodukterna kommer från och att länderna anges i den ordning som motsvarar de procentuella proportionerna i slutprodukten (och procentandelen per land för en viss produkt).
59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra honungsdirektivet med avseende på ordet ”honung” eller begreppen ”innehåller honung” eller ”framställd av honung” i beteckningen av bearbetade produkter, eller i en grafisk eller icke grafisk framställning där det anges att produkten innehåller honung, så att dessa begrepp endast får användas om minst 50 procent av produktens sockerinhåll härrör från honung.
60. Europaparlamentet stöder idén att medlemsstaterna gör det obligatoriskt att ange honungens ursprung på honung och andra biprodukter, så som är fallet med vissa kött- och mejeriprodukter.

Främjande av biodlingsprodukter och terapeutisk användning av honung

61. Europaparlamentet välkomnar initiativet för en europeisk honungsfrukost och uppmanar medlemsstaterna att informera barn om lokalt tillverkade produkter och om att återupptäcka gamla produktionstraditioner. Parlamentet noterar att honung har högt kaloriinnehåll och kan användas med måtta för att ersätta raffinerat socker och andra sötningsmedel, och på så vis bidra till folkhälsan.
62. Europaparlamentet betonar att honung är en av de jordbruksprodukter som skulle kunna inkluderas i ”programmet för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölksprogrammet”. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja lokala honungsproducenters deltagande i de berörda skolprogrammen, och betonar vikten av utbildningsåtgärder

som syftar till att öka medvetenheten bland ungdomar om lokala produkter, samtidigt som man presenterar jordbruksvärlden för barn.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om att EU:s årliga stöd för dessa program ökas med 50 procent så att de kan fungera effektivt, med organiserandet av biodlingstävlingar på förskolenivå och inkludering av lokala produkter såsom honung, oliver och olivolja.
64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om den mängd honung som konsumeras och konsumtionsmönstren i alla medlemsstater, samt en rapport om olika typer av terapeutisk användning av honung, pollen, bidrottninggelé och bigift i EU. Parlamentet betonar den ökande betydelsen av apiterapi som ett naturligt alternativ till behandling med traditionella läkemedel, och uppmanar därför alla medlemsstater att främja dessa produkter inom hälso- och sjukvården samt bland allmänheten i EU.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga ett frivilligt införande av märket ”Honung från EU” som betecknar honung som till 100 procent och exklusivt härrör från EU:s medlemsstater. Parlamentet uppmanar även kommissionen att göra sitt yttersta för att se till att FN utser den 20 maj till Världsbidagen.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anslå ett visst belopp från EU:s marknadsföringsbudget för att marknadsföra honungsprodukter från EU för konsumtion och medicinska ändamål, inbegripet sådana åtgärder som att främja direktförsäljning av honung på lokala marknader, offentliga honungsprovningar, workshoppar och andra evenemang. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att med alla tillgängliga medel främja den lokala och regionala försäljningen av honung, och i synnerhet ekologisk honung, särskilt genom att intensivt stödja korta försörjningskedjor via sina program för landsbygdsutveckling och främja högkvalitativa produkter på grundval av system för geografiska beteckningar. Parlamentet erkänner betydelsen av konsumtion av lokalt producerad honung för att stärka motståndskraften mot lokala allergener. Parlamentet uppmanar kommissionen att inkludera bivax som en produkt som omfattas av förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, med tanke på konsumenters och producenters växande intresse och dess mångåriga traditionella produktion i vissa medlemsstater.
67. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna med alla till buds stående medel uppmuntrar användningen av biodlingsprodukter såsom pollen, propolis och bidrottninggelé i sin läkemedelsindustri.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning för ekologisk honungsproduktion för att få bukt med eventuella olikheter som eventuellt hindrar ekologiska biodlare i EU från att få tillträde till marknaden på samma villkor.
69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att honung och andra biodlingsprodukter betraktas som ”känsliga produkter” vid pågående och kommande förhandlingar om frihandelsavtal, eftersom direkt konkurrens kan utsätta EU:s biodlingssektor för överdrivna eller ohållbara påfrestningar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att eventuellt utelämna dem från förhandlingarna om frihandel.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med jordbruks- och biodlingssektorerna utarbeta ett märkningssystem som främjar inrättandet av ett ansvarsfullt produktionssystem för bin.
71. Europaparlamentet välkomnar den nuvarande trenden med biodling i städer och kräver samtidigt en nära och obligatorisk integration mellan regionala sammanslutningar av biodlare och myndigheter, och införande av miniminormer för att stoppa otillbörliga djurhållningsmetoder och för att hindra avsiktlig spridning av sjukdomar och ohälsa bland bipopulationer.
72. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till de nationella parlamenten.

MOTIVERING

Biodlingssektorn är en integrerad del av det europeiska jordbruket och förser över 620 000 EU-medborgare med deras huvudsakliga inkomst eller extrainkomster. Sektorns betydelse är mycket större än man skulle kunna tro utifrån dess bidrag till ekonomins bruttoproduktionsvärde, eftersom 84 procent av växtarterna och 76 procent av Europas livsmedelsproduktion är beroende av bipollinering. Det ekonomiska värde som således produceras – uppskattat till 14,2 miljarder euro årligen i EU – är därför långt större än den producerade honungens värde. Honungens betydelse för bevarandet av den ekologiska balansen och den biologiska mångfalden är också tydlig. Jag anser att pollineringens betydelse inte uppskattas tillräckligt och tas för given i EU, samtidigt som två miljarder euro spenderas på artificiell pollinering varje år i Förenta staterna. Biodling och biodlare måste därför stå i centrum för den gemensamma jordbrukspolitiken. Den framtida jordbrukspolitiken måste höja profilen på biodling och anslagen till den över den nuvarande nivån.

De verksamma biodlarnas situation i EU är långt ifrån enkel i dag och det finns många faktorer som gör livet svårt för dem.

1. Det klart största problemet är spridningen av förfalskad honung på den inre marknaden, vilket är orsaken till att uppköpspriset för honung hade halverats i slutet av 2016 jämfört med 2014, framför allt i de viktigaste honungsproducerande länderna som Rumänien, Bulgarien, Spanien, Portugal, Frankrike, Kroatien och Ungern. Detta försätter Europas biodlare i ett hopplöst läge. Honung är den tredje mest förfalskade produkten i världen, vilket innebär att vi måste kämpa för att skydda inte bara EU:s biodlare utan även konsumenterna och folkhälsan. Förfalskning är ett problem som berör nästan all honung som importeras i EU och särskilt produkter med ursprung i Kina. Enligt statistiken producerar Kina 450 000 ton honung varje år, vilket är mer än världens största producenter – EU, Argentina, Mexiko, Förenta staterna och Kanada – tillsammans. Enligt experterna kan denna kvantitet helt enkelt inte vara resultatet av biodling. I överensstämmelse med ett initiativ som utformades på Ungerns begäran vid rådets (jordbruk och fiske) möte i december 2015 begärde kommissionen en centraliserad kontroll av honung. Denna utfördes av det gemensamma forskningscentrumet, som bland annat konstaterade att 20 procent av de prover som togs vid EU:s yttre gränser och i importörernas lokaler var förfalskad honung. Ur hälsosynpunkt är det särskilt oroväckande att Kinas honungsproducenter, enligt experternas mening, löste kloramfenikolproblemet 2002 genom att använda hartsfilter, inte genom att följa bestämmelserna. Eftersom sådan ”honung” inte innehåller någonting som helst med biologiskt värde bör den dock inte kallas honung utan en slags sirap. Vissa ohederliga honungsförpackare och honungshandlare förbättrar dessa ämnen genom att blanda dem med högkvalitativ europeisk honung och använda märkningen ”blandning av EU-honung och icke-EU-honung” på resultatet, vilket tillåts enligt direktiv 2001/110/EG. Detta är ungefär lika informativt för konsumenterna som en etikett med texten ”honung som inte har sitt ursprung på Mars” – dvs. inte alls.

För att lösa denna ohållbara situation på ett tillfredsställande sätt förväntar jag mig att medlemsstaterna och kommissionen tvingar honungsproducenter i länder utanför EU som använder ohederliga metoder (huvudsakligen vissa kinesiska producenter) samt förpackare och handlare i EU som medvetet blandar förfalskad, importerad honung med högkvalitativ europeisk honung att följa lagstiftningen. Jag skulle särskilt rekommendera att analytiska laboratoriemetoder utvecklas som kan filtrera ut mer sofistikerade förfalskningar (t.ex.

testning med kärnmagnetisk resonans), att honungsförpackningsanläggningar som även bearbetar importerad honung inkluderas i EU:s övervakning av livsmedelssäkerheten (853/2004/EG) samt att det säkerställs att honung kan identifieras från det ögonblick den lämnar bikupan och att den kan klassificeras enligt sitt vegetabiliska ursprung. Jag skulle även önska att egenskaperna för monofloral honung fastställs på EU-nivå, att honung som uppenbarligen är förfalskad placeras på RASFF-listan, att kvartsfiltreringsteknologi förbjuds och att det officiellt tas prover av de honungspartier som anländer till EU:s yttre gränser från länder utanför EU och att dessa prover kontrolleras. Något som är avgörande för att lösa situationen är att den vaga och meningslösa beskrivningen "blandning av EG-honung och icke-EG-honung" ersätts med en uppgift på etiketten om exakt vilket eller vilka länder honungen i slutprodukterna kommer från och att dessa länder anges i den ordning som motsvarar proportionerna i slutprodukten.

2. Dessutom orsakar ett antal djursjukdomar allvarliga problem för biodlarna. Invasiva främmande arter som t.ex. varroakvalstret, den lilla kupskalbaggen (*Aethina tumida*), sammetsgetingen och amerikansk yngelröta, orsakar omfattande förödelse i den europeiska bipopulationen och allvarliga skador för biodlare, en situation som har lett till att många producenter har gått i konkurs. Varroakvalstret har ännu inte bekämpats eftersom det inte finns några läkemedel som dödar parasiten på ett effektivt sätt och eftersom forskningen och utvecklingen inom detta område är bristfälliga. Dessutom döljer resultaten av de medlemsstatliga och regionala övervakningstesterna för att bedöma binas hälsosituation en stor mängd viktig information för de övriga medlemsstaterna, kommissionen och relevanta EU-organ, t.ex. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

Jag skulle därför föreslå att medlemsstaterna delar resultaten av övervakningstesterna med varandra och med kommissionen. Som ett sätt att stärka läkemedelsforskningen och läkemedelsutvecklingen uppmanar jag kommissionen att involvera alla relevanta läkemedelsproducenter i forskningen och att skapa en gemensam it-plattform för att dela de bästa lösningarna och läkemedlen med berörda parter. Slutligen förväntar sig även biodlare, jordbruksproducenter och miljöaktivister att det finns en tydlig vetenskaplig enighet i EU om alla ämnen och andra faktorer som äventyrar binas hälsa. Jag föreslår därför att Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet ombes att bedriva forskning, enligt ett tydligt fastställt schema och tillsammans med andra berörda EU-organ (t.ex. Europeiska kemikaliemyndigheten), om alla ämnen och andra faktorer som äventyrar bins hälsa.

3. EU:s stöd för biodlare måste också ses över. Medan bipopulationen i EU ökade med 47,8 procent mellan 2004 och 2016 ökade budgeten för de nationella biodlingsprogrammen med endast 12 procent, från 32 till 36 miljoner euro om året. Detta motsvarar totalt tre tusendelar av den gemensamma jordbrukspolitikens budget! EU:s budget för dessa program måste därför öka med 50 procent, vilket motsvarar 54 miljoner euro om året. Detta kan enkelt tillgodoses. Man bör även överväga att integrera ett nytt, direkt biodlingsstöd i jordbrukspolitiken efter 2020, baserat på kolonialantal. Dessutom skulle forskning och utveckling inom biodling, utbildning och fortbildning för biodlare samt finanspolitiska incitament (t.ex. skattebefrielse för biodlingsverksamheter) hjälpa biodlare att klara sig bra.

4. Honung bör även främjas som ett hälsosamt livsmedel för barn i deras offentliga utbildning. Ett utmärkt exempel på detta är det initiativ för en europeisk honungsfrukost som Slovenien organiserar och som senare har införts av flera andra medlemsstater. Detta skulle

lämpligen kunna införas i hela EU. Skolprogram är även perfekta forum för att inkludera honung i utbildningen av barn. Jag stöder därför en ökning av EU:s budget för skolprogram.

5. Det är även viktigt att främja honung i EU eftersom den årliga konsumtionen inte är tillräcklig. Genomsnittet på 2,5–2,7 kg per person och år i västeuropeiska medlemsstater är mer eller mindre acceptabelt men för Ungern är siffran t.ex. bara 0,7 kg per år, vilket är lågt. Kommissionen bör uppmanas att utarbeta en rapport om den mängd honung som konsumeras och konsumtionsmönstren i EU. Jag skulle även uppmana medlemsstaterna att vidta alla möjliga åtgärder, särskilt intensivt stöd till korta leveranskedjor i program för landsbygdsutveckling, för att främja lokal och regional försäljning av honung, i synnerhet ekologisk honung. Slutligen förtjänar biodlingssektorn att EU ägnar särskild uppmärksamhet åt skyddet av denna sektor vid förhandlingar om frihandelsavtal och att honung och andra biprodukter klassificeras som ”känsliga produkter”.

24.10.2017

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

till utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

över möjligheter och utmaningar för biodlingssektorn i EU
(2017/2115(INI))

Föredragande av yttrande: Mireille D'Ornano

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar att biodling som en ekonomisk och social verksamhet spelar en avgörande roll i den hållbara utvecklingen av landsbygdsområdena, skapar arbetstillfällen och på ett betydande sätt bidrar till ekosystemet via binas pollinering, som hjälper till att öka den biologiska mångfalden genom att växternas genetiska variation bevaras.
2. Europaparlamentet anser att jordbruket och biodlingen utnyttjar samma mark och inverkar positivt på varandra, och att det därför är nödvändigt att stärka samarbetet mellan de båda sektorerna för att gynna synergieffekter och minska risker.
3. Europaparlamentet betonar pollineringsens betydelse för livsmedelstryggheten i Europa och i världen, med tanke på bins och andra pollinerande insekters (tama och vilda) inverkan på jordbruket, jordbruksproduktionen, den biologiska mångfalden och miljöhållbarheten.
4. Europaparlamentet pekar på den senaste forskningen från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), som visar att en ökad täthet och större variation av pollinerande insekter har direkta effekter på skördeavkastningen och kan därmed hjälpa småskaliga jordbrukare att öka sin produktivitet med i genomsnitt 24 procent totalt.
5. Europaparlamentet erkänner att samtidigt som pollinerande insekter, inklusive honungsbin, pollinerar över 80 procent av alla grödor och vilda växter och bidrar med minst 22 miljarder euro per år till det europeiska jordbruket, minskar antalet bipopulationer i alarmerande takt.

6. Europaparlamentet uppmärksammar att honungsbipopulationerna varierar i storlek i olika jordbruksområden: populationen växer i vissa honungsproducerande länder, medan den minskar i andra länder.
7. Europaparlamentet är mycket oroat över att dödligheten bland bin i vissa länder har överstigit 50 procent och varnar för att nedgången i honungsproduktiviteten i bikuporna eventuellt döljs bakom en statistisk ökning av honungsbipopulationerna under de senaste årtiondena.
8. Europaparlamentet anser att de försämrade miljöförhållandena, till följd av den ökade inverkan av mänsklig verksamhet, spridningen av intensivt jordbruk, den ökade användningen av växtskyddsmedel och klimatförändringarnas effekter, orsakar hög dödlighet bland bin och en dramatisk minskning av antalet bisamhällen.
9. Europaparlamentet betonar att många av de förutspådda effekterna av klimatförändringarna, såsom temperaturökning, ändrade nederbördsmonster och extrema eller mindre förutsägbara väderfenomen, kommer att påverka populationerna av pollinerande insekter.
10. Europaparlamentet framhåller att det inte finns tillräcklig information och exakta siffror dels om situationen för pollinerande insekter på global nivå, dels om antalet pollinerande insekter och mångfalden bland dem.
11. Europaparlamentet beklagar att det inte finns några regionala eller internationella program för övervakning av den nuvarande statusen och trenderna för pollinerande insekter.
12. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att bevara mångfalden i binas genpool, som är en mycket viktig resurs för att säkerställa bipopulationernas förmåga att anpassa sig till klimatförändringar och hot mot deras hälsa.
13. Europaparlamentet erkänner att binas motståndskraft försvagas avsevärt av ansamlad kemikalieexponering, så att de inte klarar stressfaktorer som våtår, brist på nektar, sjukdomar och parasiter.
14. Europaparlamentet understryker att användningen av växtskyddsmedel i jordbruket bör betraktas som en av de viktigaste faktorerna som påverkar binas hälsa.
15. Europaparlamentet betonar att de långsiktiga effekterna av systemiska växtskyddsmedel är underskattade. Parlamentet anser att användningen av växtskyddsmedel bör beaktas för att klargöra i vilken utsträckning de spelar en roll för bins hälsa. Parlamentet välkomnar att ett pilotprojekt om miljöövervakning av bekämpningsmedelsanvändning med hjälp av honungsbin nyligen antagits.
16. Europaparlamentet uppmanar EU att formellt anta riktlinjerna från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) för riskbedömning av växtskyddsmedels inverkan på bin, för att avgöra nivån av ”acceptabel risk” enligt kravet i förordning (EG) nr 1107/2009.

17. Europaparlamentet betonar att man måste tillämpa försiktighetsprincipen för att skydda pollinerande insekter i allmänhet, såväl tama som vilda.
18. Europaparlamentet erinrar om Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel, särskilt artikel 14, enligt vilken alla jordbrukare är skyldiga att tillämpa de allmänna principerna om integrerat växtskydd på sina jordbruk från och med 2014, och artikel 9, som stadgar om ett allmänt förbud mot flygbesprutning.
19. Europaparlamentet påpekar att särskild uppmärksamhet måste fästas vid användningen av växtskyddsmedel i neonikotinoidfamiljen (klotianidin, tiaklopid, imidaklopid, tiametoxam), fenyl pyrazolring (fipronil), pyretroider och aktiva ämnen såsom klorpyrifos och dimetoat med letala verkningar (dödliga till följd av akut eller kronisk toxicitet hos aktiva ämnen i växtskyddsmedel) eller subletala verkningar (på binas immunsystem eller beteende), direkt eller via förorenat vatten, guttationsdroppar, nektar eller pollen som kan orsaka störningar av matsmältning och hormonstörningar.
20. Europaparlamentet insisterar på att neonikotinoidbaserade bekämpningsmedel spelar en särskild roll när det gäller bipopulationernas oroande nedgång runtom i Europa, vilket har visats i åtskilliga internationella studier som ligger till grund för framställningar från allmänheten som har undertecknats av hundratusentals människor i olika delar av Europa.
21. Europaparlamentet framhåller att allt fler vetenskapliga rön visar på en koppling mellan utslagningen av bikolonier och användningen av bekämpningsmedel som innehåller neonikotinoider.
22. Europaparlamentet påpekar att EU har infört tillfälliga begränsningar av användningen av fyra bekämpningsmedel som innehåller neonikotinoider (klotianidin, tiametoxam, imidaklopid och fipronil) i syfte att minska effekten på bin.
23. Europaparlamentet kräver ett definitivt förbud mot saluföring på EU-marknaden av alla bekämpningsmedel som innehåller neonikotinoider.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till lagstiftning som förbjuder produktion, försäljning och användning av alla bekämpningsmedel som innehåller neonikotinoider i hela EU, utan undantag och, framför allt, i syfte att skydda bipopulationerna.
25. Europaparlamentet välkomnar därför kommissionens förslag om ett omfattande förbud mot klotianidin, imidaklopid och tiametoxam och uppmanar medlemsstaterna att fullt ut stödja, genomföra och upprätthålla detta förbud.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skynda på utvärdering, godkännande, registrering och övervakning av användningen av växtskyddsmedel med låg risk och av biologiskt ursprung, och samtidigt fortsätta att garantera en riskbedömning på hög nivå i syfte att erbjuda ett ännu större utbud av alternativ för jordbrukare.

27. Europaparlamentet föreslår att honungens ursprungsland eller ursprungsländer tydligt anges på etiketten för att skydda konsumenternas rättigheter och bidra till kampen mot bedrägerier.
28. Europaparlamentet noterar att enligt direktiv 2014/63/EU ska ursprungslandet där honungen har skördats anges på etiketten om honungen härrör från en medlemsstat eller ett tredjeland. Parlamentet medger dock att ytterligare åtgärder krävs för att bekämpa bedrägerier när det gäller biodlingsprodukter och för att ta itu med illojal konkurrens från förfalskad honung.
29. Europaparlamentet efterlyser att kontinuerliga kontroller ska utföras på kvaliteten på honung som importeras från sådana tredjeländer vilkas lagstiftning tillåter behandling av bisamhällen med antibiotika.
30. Europaparlamentet noterar betydelsen av en stabil budgettilldelning för nationella biodlingsprogram och uppmanar kommissionen, med tanke på sektorns betydelse för jordbruket överlag, att säkerställa att den är framträdande i kommande jordbrukspolitiska förhandlingar i fråga om stöd, forskning och utveckling samt utbildningsprogram för biodling.
31. Europaparlamentet anser att EU:s jordbruksstrategier, och främst den gemensamma jordbrukspolitiken, måste beakta de färskaste vetenskapliga rönen beträffande vad som gynnar och hotar bipopulationer och vilda pollinerande insekter.
32. Europaparlamentet efterlyser ökat finansiellt stöd för att öka kunskapen bland biodlarna om bisjukdomar och biförädling, för att säkerställa att biodling även i framtiden är en del av jordbruksproduktionen och för att vårda landskapet.
33. Europaparlamentet understryker att de 36 miljoner euro som årligen anslås till biodlare utgör en svag budget i relation till sektorns utmaningar och kan omöjligt ge någon effektiv och hållbar lösning på de problem som sektorn står inför.
34. Europaparlamentet välkomnar det faktum att de obligatoriska miljöanpassningsåtgärderna i den nya förordningen om direktstöd (förordning (EU) nr 1307/2013), särskilt när det gäller diversifiering av grödor och områden med ekologiskt fokus, skulle kunna bidra till en bättre miljö för bin. Parlamentet betonar dock att bin och andra pollinerande insekter måste stå i centrum för EU:s livsmedelsproduktionssystem och att mer måste göras för att inrätta jordbrukssystem som svarar mot behoven hos pollinerande insekter, samtidigt som man säkerställer en livsmedelsproduktion som bidrar till EU-medborgarnas välbefinnande. Parlamentet tillägger i detta sammanhang att miljöanpassningen av den gemensamma jordbrukspolitiken inte är tillräcklig i den mening att den inte styr om jordbrukspolitikens allmänna mål.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken för perioden efter 2020 prioritera åtgärder som säkerställer den miljöintegritet som krävs för att garantera att bipopulationen är vid utmärkt hälsa.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda bin som en indikator på miljö kvalitet och som instrument för att bedöma hur effektivt målen i

den gemensamma jordbrukspolitiken genomförs, specifikt genom restanalys och botanisk mångfald av pollen efter provsamling från bikupor och andra biodlingskällor/-produkter.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gå vidare med genomförandet av pilotprojekten om bin och andra pollinerande insekter som indikatorer på hälsa i miljö och livsmiljö.
38. Europaparlamentet välkomnar framgångarna med pågående EU-program såsom SmartBees-programmet (Sustainable Management of Resilient Bee Populations) och uppmanar till ytterligare engagemang för att skydda den biologiska mångfalden för vilda bin och lokala biraser, och därmed även förhindra en obalanserad koncentration till de nuvarande vanligaste raserna, dvs. Carnica-, Ligustica- och Buckfast-raserna.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att stödet till jordbruket från den gemensamma jordbrukspolitikens olika budgetposter beaktar de metoder som gynnar bin, som exempelvis områden med ekologiskt fokus och odling av vilda blommor som är viktiga för bin på mark i träda.
40. Europaparlamentet efterlyser ett genomtänkt förfarande för att utvidga förteckningen över invasiva arter som kan leda till en minskad mångfald av betesmarker för bin i EU.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett EU-program för övervakning och kontroll av binas hälsa som samordnas av medlemsstaterna och som syftar till att förstå vilka faktorer som påverkar binas hälsa och övervaka dem på lång sikt.
42. Europaparlamentet erkänner att inte alla länder har ett system för registrering av biodlare och bikupor som möjliggör en övervakning av utvecklingen i sektorn och på marknaden och hälsotillståndet i bikuporna.
43. Europaparlamentet begär en utökad användning och spridning av avancerad informationsteknik som kan bidra till att förenkla identifieringen av sjukdomar i bisamhällen.
44. Europaparlamentet understryker särskilt forskning kring orsakerna till den stora försvagningen av immunförsvaret hos bisamhällen, som är en oroväckande företeelse, och gemensamma åtgärder när man söker lämpliga behandlingar och åtgärder mot biparasiter (särskilt varroakvalstret). Parlamentet efterlyser forskning om effekterna av import av levande bidrottningar från tredjeländer.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka stödnivån för forskning relaterad till honungsbins hälsa i nästa fleråriga finansieringsram och att fokusera forskningen på teknisk utveckling, i synnerhet på effekten av miljömässiga faktorer på bisamhällenas immunsystem och kopplingar till patologier, införandet av hållbara jordbruksmetoder, främjandet av kemikaliefria alternativ (dvs. preventiva jordbruksmetoder såsom växelbruk och användning av biologisk kontroll) samt ytterligare främjande av metoder för integrerat växtskydd i allmänhet.

46. Europaparlamentet anser att det råder brist på godkända läkemedel för bin. Parlamentet noterar att det är svårt att veta vilka molekyler som är godkända i de olika medlemsstaterna och att bara några få nya produkter är under utveckling.
47. Europaparlamentet konstaterar att det inte finns några gemensamma EU-standarder för biodlare.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med jordbruks- och biodlingssektorerna utarbeta riktlinjer för bästa praxis som ska främja synergieffekter mellan dessa båda verksamhetsområden och uppmuntra till användningen av bästa tillgängliga teknik.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja hållbara jordbruksmetoder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, uppmuntra alla jordbrukare att tillämpa enkla jordbruksmetoder i enlighet med direktiv 2009/128/EG samt stärka specifika miljöåtgärder för biodlingssektorn i enlighet med den nya europeiska strategin för biologisk mångfald. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa miljöåtgärder för biodlingssektorn i sina program för landsbygdsutveckling och uppmuntra odlare att dels delta i jordbruks- och miljöåtgärder som stöder bivänliga gräsmarker vid åkerkanter, dels tillämpa en avancerad integrerad produktion och samtidigt inta ett holistiskt synsätt till odlingen och tillämpa biologiska kontrollmetoder med låg risk där det är möjligt.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med jordbruks- och biodlingssektorerna utarbeta ett märkningssystem som främjar inrättandet av ett ansvarsfullt produktionssystem för bin.
51. Europaparlamentet begär en större offentlig och privat finansiering av forskning om och utveckling av förbättrade metoder på området för ekologiskt jordbruk.
52. Europaparlamentet välkomnar den nuvarande trenden om biodling i städer och kräver samtidigt en nära, obligatorisk integrering av regionala sammanslutningar av biodlare och myndigheter, och miniminormer för att stoppa otillbörliga djurhållningsmetoder och för att hindra avsiktlig spridning av sjukdomar och ohälsa bland bipopulationer.
53. Europaparlamentet efterlyser stöd till och främjande av nationell och internationell verksamhet för unga biodlare med tanke på den höga genomsnittsåldern för biodlare i EU.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	19.10.2017
Slutomröstning: resultat	+: 38 -: 12 0: 9
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Angélique Delahaye, Mark Demesmaeker, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Jo Leinen, Norbert Lins, Rupert Matthews, Joëlle Mélin, Miroslav Mikolášik, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Damiano Zoffoli
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Mireille D'Ornano, Herbert Dorfmann, Eleonora Evi, Anja Hazekamp, Jan Huitema, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Younous Omarjee, Gabriele Preuß, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor, Claude Turmes, Tiemo Wölken, Carlos Zorrinho
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Olle Ludvigsson

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

38	+
ALDE	Frédérique Ries
ECR	Mark Demesmaeker
EFDD	Mireille D'Ornano, Eleonora Evi
ENF	Sylvie Goddyn, Jean-François Jalkh, Joëlle Mélin
GUE/NGL	Lynn Boylan, Stefan Eck, Anja Hazekamp, Kateřina Konečná, Younous Omarjee
NI	Zoltán Balczó
PPE	Herbert Dorfmann, José Inácio Faria
S&D	Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Miriam Dalli, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Olle Ludvigsson, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Gabriele Preuß, Christel Schaldemose, Daciana Octavia Sârbu, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Tiemo Wölken, Damiano Zoffoli, Carlos Zorrinho
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Bart Staes, Keith Taylor, Claude Turmes

12	-
ALDE	Jan Huitema, Anneli Jäätteenmäki, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Nils Torvalds
PPE	Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Norbert Lins, Annie Schreijer-Pierik

9	0
ECR	Julie Girling, Urszula Krupa, Rupert Matthews
PPE	Pilar Ayuso, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Miroslav Mikolášik, Adina-Ioana Vălean

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	23.1.2018
Slutomröstning: resultat	+: 38 –: 1 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebega, Bronis Ropė, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Marco Zullo
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Franc Bogovič, Stefan Eck, Jens Gieseke, Maria Heubuch, Karin Kadenbach, Momchil Nekov, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik, Hannu Takkula, Tom Vandenkendelaere, Thomas Waitz
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Stanisław Ożóg

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

38	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Ulrike Müller, Hannu Takkula
ECR	Richard Ashworth, Jørn Dohrmann, Zbigniew Kuźmiuk, James Nicholson, Stanisław Ożóg
EFDD	Marco Zullo
ENF	Philippe Loiseau, Laurențiu Rebega
GUE/NGL	Stefan Eck, Luke Ming Flanagan
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Esther Herranz García, Mairead McGuinness, Marijana Petir, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik, Tom Vandenkendelaere
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Momchil Nekov, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Tibor Szanyi, Marc Tarabella
VERTS/ALE	José Bové, Martin Häusling, Bronis Ropé

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

0	0

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster